

der ingen Tvivl om, at vi meget hurtig, selv om Landstinget maatte have ønsket en Forhandling om de samme Skatteplaner, som nu foreligge, vilde være komne til en direkte Forhandling og til et frugtbringende Resultat.

Men det ærede Ministerium forholdt sig ikke passivt. Det vil være i frisk Minde baade fra Forhandlingerne her i Tinget og i det andet Ting, hvorledes det ærede Ministerium stadig ved Referater af Rigsdagstidenden, stadig ved at pege paa Fortidens Uenighed æggede — maaske mod sin Villie, maaske — Landstinget op til ikke at tiltræde Skattekommissionens Forslag. Det vil erindres, hvorledes det ærede Ministerium paa en ganske ny Basis fremsatte sine ny Lovforslag. For saa vidt er Ministeriets Gerning lykkedes; som det har vist sig, at Landstinget har villet optage en Forhandling paa en helt ny Basis, noget, som det maaske neppe vilde have gjort, hvis det ærede Ministerium ikke havde stillet sig, som det gjorde. For saa vidt er Ministeriets Gerning lykkedes; men ellers har rigtignok det ærede Ministerium ikke høstet Laurbær ved sin Fremgangsmaade. Det ærede Ministerium vilde ikke røre ved Gammelskatten, ikke paa nogen Maade røre ved Gammelskatten! Landstinget vil sløffe den helt. Det ærede Ministerium vilde sætte Tilskuddet til Kommunerne lig $7\frac{1}{2}$ pCt. af Toldindtægterne, Landstinget vil ikke have noget dermed at bestille. Det ærede Ministerium ønskede en Brændevinsskat, Landstinget har ikke villet have noget med den at bestille. Det ærede Ministerium ønskede en anden Kommuneskattelov end den, der er kommen fra Skattekommissionen, Landstinget har kasseret det ærede Ministeriums Forslag og sendt et Forslag herved, der fjerner sig langt mere fra Regeringens Forslag end fra Skattekommissionens. Det ærede Ministerium ønskede en Indkomstkildeskat, Landstinget har sendt Forslaget ned i en Skikkelse, med Hensyn til hvilken jeg nærer Tvivl om, hvor vidt egentlig den ærede Finansminister i sit inderste Hjerte anser det for at være en Triumf for sig. Thi Landstinget har anbragt Tapper og Haner paa saa mange af Kildens Udløbsrør, at det, der er tilbage af Indkomstkildeskat,

bliver meget fint. Landstinget har jo skaaret bort fra Indkomstkildebeskatningen alle de Indtægter, selv om de helt eller delvis bestaa af Indtægter fra Kapital, fra Rente eller fra fast Ejendom, hvis aarlige Udbytte er under respektive 1,500 og 1,200 Kr. i og uden for Kjøbenhavn. Jeg gad vide, hvis man anstillede en Beregning, hvor mange Indkomstkilder der egentlig bliver ved at flyde, efter at der er sat Tapper i alle dem under 1,500 og 1,200 Kr. Det bliver ganske sikkert saaledes, at de Skatter, som komme ind gennem Indkomstkilder, blive en meget ringe Brøkdel af det hele. Og jeg nærer ingen Tvivl om, at det ærede Ministerium vil faa at se, at det høje Landsting ved sin nærmere Drøftelse med dette Ting vil finde sig foranlediget til ogsaa paa dette Punkt at lade det ærede Ministeriums Forslag falde til Jorden. Alt det kunde det ærede Ministerium saa overmaade let have undgaaet. Hvis blot det ærede Ministerium i Efteraaret havde været tilgængeligt for de gode og af Hensyn til Ønskerne om en Skatte-reform venskabelige Raad, som fremkom her i Tinget, hvis det ærede Ministerium havde bekvemmet sig til at holde sin egen, nu kasserede Skattereform i Baggrunden, vilde det have undgaaet hele dette gyselige Nederlag i Landstinget. Det vilde have undgaaet Sprængningen af Landstingets Højregruppe, det vilde have undgaaet at høre forleden Dag oppe i Landstinget, at Flertallets Ordfører, uden at bryde sig det allermindste om Regeringens Forslag, havde haft sine egne Skatteplaner liggende fremme, de Skatteplaner, som vi nu have liggende for os her paa vort Bord. Alt det vilde det ærede Ministerium have undgaaet, og vi vilde have kunnet tage Forhandlingen op med Landstinget paa et meget tidligere Tidspunkt og rimeligvis med langt bedre Udsigter til et frugt- og lykkebringende Resultat end nu.

Alt det, som det ærede Ministerium saaledes har forskyldt mod Skattereforens Fremme, forekommer mig med Nødvendighed at maatte paalægge det ærede Ministerium en ligefrem Forpligtelse til, hvis det nu skulde vise sig, at den Tid, der er levnet Fællesudvalget til en Behandling i denne Rigsdagssamling af dette store, vigtige